

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.805 van 18 december 2012
in de zaak A. 203.456/XIV-33.936**

In zake : de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
 de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans
 de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
 Armoedebestrijding
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Antwerpsesteenweg 59 B
 alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. XXX

2. XXX

in eigen naam en in de hoedanigheid van wettelijke
vertegenwoordigers van hun minderjarig kind
XXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Suzanne Van Rossem
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Boomgaardstraat 93
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 27 januari 2012, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 72.474 van 22 december 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 8095 van 9 februari 2012 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verweerders hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 november 2012 om 10.30 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tine Bricout, die loco advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Nathalie Lentz, die loco advocaat Suzanne Van Rossem verschijnt voor de verweerders, zijn gehoord.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verweerders dienen op 5 juli 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) in. De staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid verklaart die aanvraag met een beslissing van 19 juli 2011 niet-ontvankelijk.

Op 16 september 2011 stellen de verweerders tegen die beslissing een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigt de beslissing van 19 juli 2011 met een arrest van 22 december 2011. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekende partij werpt in een eerste middel de schending van de artikelen 9ter, § 1, vierde lid, en 9ter, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet op.

Zij citeert de punten 3.5 tot en met 3.8 van het bestreden arrest en voert aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen artikel 9ter van de Vreemdelingenwet schendt door aan te nemen dat het volstaat dat de graad van de ernst van de ziekte impliciet uit het geheel van de vermeldingen in het medisch attest kan worden afgeleid zonder dat die graad van ernst duidelijk wordt vermeld. In het bestreden arrest worden de in het medisch attest vermelde aandoeningen bovendien slechts opgelijst zonder duidelijk aan te geven waarin de ernst zou liggen.

Te dezen toont een eenvoudige lezing van punt “B/DIAGNOSE” van het medisch getuigschrift aan dat slechts de ziekte maar niet haar graad van ernst wordt vermeld. De eerste rechter betwist dit niet doch meent te moeten nagaan of de graad van ernst uit de andere vermeldingen onder punt “C/ Actuele behandeling en datum van opstarten van de aandoeningen vermeld onder rubriek B” of “D/ Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet?” kan worden afgeleid. Deze visie vindt volgens de verzoekende partij geen steun in de tekst van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, waar de expliciete vermelding van de graad van ernst wordt vereist. Ter ondersteuning van haar standpunt citeert de verzoekende partij twee andere arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en zij besluit dat de graad van ernst van de ziekte uitdrukkelijk moet worden vermeld, los van de ziekte zelf en de noodzakelijk geachte behandeling.

5. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoekende partij het middel. Zij voegt toe dat het verweer in de memorie van antwoord als zou het voorgelegd medisch getuigschrift op de hoofding na overeenstemmen met het standaard medisch getuigschrift, niet dienstig is en blijkbaar op een andere zaak betrekking heeft. De verzoekende partij besluit dat zij aan de Raad van State niet vraagt een feitelijke beoordeling

te maken maar wel de schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet vast te stellen omdat de graad van ernst van de ziekte moet worden vermeld en niet impliciet uit andere vermeldingen mag worden afgeleid.

Beoordeling

6. Uit artikel 9, § 3, 3°, juncto artikel 9, § 1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet blijkt inderdaad dat het standaard medisch getuigschrift op straffe van niet-ontvankelijkheid de ziekte, haar graad van ernst en noodzakelijk geachte behandeling dient te vermelden. Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorziet dat het bedoeld standaard medisch getuigschrift overeenkomstig het in bijlage aan dat koninklijk besluit toegevoegde model moet worden opgesteld. In dat model wordt onder punt B. DIAGNOSE een “gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter wordt ingediend” gevraagd. Het gaat in dat model enkel over de “ernst van de aandoening”, er is geen specifieke vraagstelling over de “graad van ernst” voorzien. Daarom volstaat het zeker dat de graad van ernst uit het standaard medisch getuigschrift blijkt, ook al is het niet specifiek uit het antwoord op een bepaalde vraag.

In het bestreden arrest wordt vastgesteld dat het standaard medisch getuigschrift bij de aanvraag om machtiging tot verblijf van de verweerdere in antwoord op de vraagstelling in punt “B/Diagnose” het volgende vermeldt: “symptomen van PTSD: gespannen gevoel, schrikachtig, angstig, slecht slapen, nachtmerries, intrusieve gedachten, (...)”. Verder wordt vastgesteld dat het getuigschrift in antwoord op punt “C/Actuele behandeling” vermeldt dat “verzoeker een medicamenteuze behandeling ondergaat wegens een nog andere aandoening, met name diabetes, die blijkens het medisch getuigschrift reeds vroeger bij verzoeker werd vastgesteld, alsook een slecht zicht, hoewel geen duidelijkheid bestaat omtrent het verband met de suikerziekte”, dat in antwoord op punt “C/Voorziene duur van de behandeling” wordt geattesteerd “niet te voorzien; hangt af van effect medicatie, uiteindelijke beslissing omtrent verblijf, evolutie oogziekte” en dat op punt “D/(...) gevolgen en mogelijke complicaties (...) indien de behandeling wordt stopgezet” wordt geantwoord “heropflakkeren verder van de ernst van de symptomen”.

Op grond daarvan leidt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uit het medisch getuigschrift af “dat verzoeker lijdt aan posttraumatisch stress syndroom en dat wordt vermeld dat zijn aandoening gepaard gaat met onder meer een gespannen, schrikachtig en angstig (sic), met slecht slapen, nachtmerries en intrusieve gedachten, alsook dat hij verzoeker lijdt aan diabetes en hiervoor een medicamenteuze behandeling ondergaat en hij een oogziekte heeft die al dan niet verband houdt met zijn suikerziekte”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besluit dat “gelet op deze concrete specificaties (...) in casu niet in alle redelijkheid (kan) worden aangenomen dat ‘het standaard medisch getuigschrift dd 21.06.2011 (...) geen enkele uitspraak (toont) omtrent de graad van de ernst van de ziekte’”, dat de verzoekers dus kunnen worden bijgetreden waar zij stellen dat in het medisch attest wel uitspraak is gedaan over de graad van de ernst van de ziekte en dat de schending van de materiële motiveringsplicht in het licht van de ontvankelijkheidsvoorwaarden van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet derhalve is aangetoond.

Vermits, zoals hoger reeds is gesteld, het standaard medisch getuigschrift overeenkomstig artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet de graad van de ernst van de aandoeningen dient te vermelden terwijl in het model voor het standaard medisch getuigschrift dergelijke rubriek niet is voorzien, kon de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op wettige wijze en zonder schending van artikel 9ter aanvaarden dat de graad van ernst uit de in het bestreden arrest omstandig geciteerde antwoorden op de diverse vragen uit het standaard medisch getuigschrift kan worden afgeleid. De vraag of de graad van ernst van de aandoening voldoende blijkt uit het standaard medisch getuigschrift is een feitenkwestie waarover de Raad van State zich als administratieve cassatierechter niet kan uitspreken. Hij vermag ook niet in de plaats van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die het bestreden arrest als annulatierechter heeft uitgesproken, zelf te oordelen of de aanvankelijk bestreden beslissing als redelijk kan worden beschouwd. Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

7. De verzoekende partij werpt in een tweede middel de schending van artikel 39/2, § 2, samen met artikel 9ter, § 3, 3° en artikel 9ter, § 1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet op.

Zij stelt dat de annulatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen enkel een marginale toetsing toelaat, waarbij hij niet als rechter in hoger beroep optreedt en zich niet in de plaats van het bestuur mag stellen om de ware toedracht van de feiten te gaan beoordelen. Volgens de verzoekende partij is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te dezen zijn annulatiebevoegdheid te buiten gegaan omdat enkel het bestuur mag oordelen of de stukken van de betrokkene voldoen aan de vereisten van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Artikel 9ter, § 1, vierde lid stelt dat de graad van de ernst van de ziekte in het standaard medisch getuigschrift wordt vermeld.

8. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoekende partij het middel.

Beoordeling

9. De huidige verweerders hadden voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder meer een schending van de materiële motiveringsplicht opgeworpen. In de uitoefening van zijn wettigheidscontrole als annulatierechter kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nagaan of het bestuur bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit is gekomen. Te dezen heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest onderzocht of het op grond van de gegevens uit het administratief dossier niet kennelijk onredelijk was om op grond van een voorgehouden gebrek aan voldoende vermelding van de graad van ernst van de aandoening tot de niet-ontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf te besluiten. Hij heeft daarmee niet ten gronde als een rechter in hoger beroep beslist doch enkel de aanvankelijk bestreden beslissing kennelijk onredelijk geacht. Het tweede middel is ongegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

10. De verzoekende partij werpt in een derde middel de schending van artikel 149 van de Grondwet, van artikel 39/65 van de Vreemdelingenwet en van het algemeen rechtsbeginsel van de jurisdictionele motiveringsplicht op.

Zij voert aan dat het bestreden arrest onder punt 3.2 een samenvatting van het verweer in de nota met opmerkingen bevat doch dat bij de behandeling van het middel niet op dat verweer wordt ingegaan en dat niet blijkt waarom dat verweer niet wordt bijgetreden. Vermits de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het verweer niet in zijn beoordeling betreft, acht de verzoekende partij de jurisdictionele motiveringsplicht geschonden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geeft ook niet aan waar hij in het medisch attest de graad van de ernst van de ziekte leest.

11. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoekende partij het middel.

Beoordeling

12. Bij de behandeling van het eerste middel hierboven, zijn de gedetailleerde vaststellingen uit het bestreden arrest geciteerd op grond waarvan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het niet redelijk heeft geacht te stellen dat het medisch getuigschrift van de 21 juni 2011 geen enkele uitspraak omtrent de ernst van de graad van de ziekte bevat. Daarmee is in het bestreden arrest omstandig geantwoord op de nota met opmerkingen van de huidige verzoekende partij, zodat aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen is voldaan. De verzoekende partij geeft overigens niet aan welk argument uit haar nota niet zou zijn beantwoord. Het derde middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achttien december tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, XlVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen